

Školní pOSLÍČEK

Říjen 2022

Podzim přichází

Už je zase 23. září. Den, který otvírá dveře pestrobarevnému a kouzelnému období, jež už netrpělivě klepalo na dveře.

Podzim nám již o sobě dával vědět dříve. Svými chladnými a mlhavými rány, svým deštěm, který častokrát jak bubeník v orchestru ťukal na okenní tabulky spolu s větrem, jež jej doprovázel pískáním na svou kouzelnou píšťalku, vydávající blahozvучné tóny, které vytvářejí jedinečnou podzimní písničku.

Les je ve zmatku. Všechna zvířata mají spoustu práce s přípravami na zimu. Veverka se promění v zahradníka ryjícího do půdy. Zahrabává oříšky - malá děťátka, která sotva vyrostla, už jsou odcizena od své maminky lísky a pochovaná v lepším případě pod zemí, v horším už spočívají v bříšku malé zlodějky. Nebudeme však veverku hanit. Co má dělat, když zima bude dlouhá a mrazivá a ona potřebuje zásoby?

Všichni aspoň mají ke kvapným přípravám muziku skládající se ze set a tisíců malinkých služebníčků, pestrobarevných listů, jež už by mohli odpočívat, neboť splnili svou službu, ale na své poslední cestě ještě ostatním chtějí udělat spolu s větrem radost.

Někdo se však koncertu neúčastní - tažní ptáci, kteří mají dva domovy. Jeden zde pro plnění funkce rodičovství, aby nám nevymřeli, což by byla velká škoda, druhý využívají spíše pro rekreaci a k odpočinku. Přejme jim ho, však my se zde v zimě také nemáme špatně.

Užijme si tedy nevyzpytatelná kouzla podzimu a těším se zase příště, třeba v bílém závoji zimy.

Anežka Lexová 9. B

Milí čtenáři,

uvařte si tedy šálek čaje nebo kakaa a přečtěte si první číslo letošního Školního poslíčka. Najdete v něm práce vašich spolužáků, rozhovory, nějaké to luštění pro zábavu i něco k malování pro naše nejmenší. Opět můžete soutěžit a dozvíte se jména výherců z červnového čísla.

My všichni, co se na tvorbě časopisu podílíme, doufáme, že se vám bude líbit a že s ním strávíte hezké chvíle.

Redakční rada

ZÁŘÍ

Tak už je tu zase podzim,
ve smutných myšlenkách vězím.
Temné a pochmurné počasí,
ta hrozná zima brzy se zas přihlásí.
Zmizí slunce, teplo a letní nálada,
jen zážitků zůstane hromada.
Už zmizely ty krásné, teplé noci
plné hvězd, snění a emocí.
A je tu září, první podzimní měsíc,
já otázek mám víc jak tisíc.
Proč musí tu být zase škola
a vše se opakuje stále znova?

Proč se školou přichází vždy ta nejistá nálada
a smích, radost i bezstarostnost někam hluboko zapadá?

Všechna ta krása mění své barvy,
já u učení sedím a ničím si nervy.
Ptáci si s lehkostí odletí
a krátké dny jsou tu vzápětí.
Nejen ty krátké, temné dny,
ale vlastně celé týdny,
kdy bude opět jen foukat a mrholit,
my i odpočinek si budeme moci dovolit.

Ale jsou i hezké podzimní dny,
kdy více můžeme být s těmi lidmi,
které z celého srdce milujeme
a času s nimi nelitujeme.

Můžeme také pouštět draky
a pozorovat rychle plující mraky.
Chodit na podzimní procházky
a vzpomínat na prázdninové lásky.

Vlastně je jedno, který je měsíc nebo roční období,
důležité je, jak lidé kolem na nás působí.

A tak, když už tu máme září,
at se nám všem dobře daří!

ZÁŘÍ

Září, září, září,
devátý měsíc v kalendáři.
Houbové řízky se smaží,
děti jdou smutně do školy,
zemědělci na poli vybírají brambory.
Na Pálavě, to je jiná,
tam nastává sklizeň vína.
Vinaři si libují,
vinnou révu lisují.

Září, září, září,
vítr fouká, je dost mraků,
Je tu čas na pouštění draků.
Veverka ve starém modřínu
dělá si zásoby na zimu.
A co můj táta v září dělá?
S detektorem kovu po poli běhá.
Jindy zase na zahradě
sbírá švestky do soudku,
mistr Bobek pálí z nich pak kořalku.

Září, září, září,
devátý měsíc v kalendáři.
Počasí se různí,
někdy zima, jindy sluníčko a teplo,
prostě krásné babí léto.

Tomáš Větrovský, 9. C

Podzimní den

Léto už skončilo a paprsky slunce vystřídal chlad. Mlha se ráno pomalinku snáší, jako když padá déšť. Venku je takový chlad, jako kdyby už mělo začít sněžit. Listy vysokých stromů se zbarvují do podzimních barev. Padající listy vypadají jako malé barevné lodičky pomalinku plující po rozlehlém moři. Když dopoledne padne mlha, najednou se rozzáří sluneční paprsky.

Když se kouknu na nebe, připadá mi, že slunce je velká žlutá kulička plující po modré obloze společně s huňatými bílými ovečkami, které se spokojeně usmívají. Navečer oblohu zakryje velká černá látka s blyštivými drahokamy a přikutálí se na ni bílý pán, který osvětluje celý svět.

A když stromky shodí všechny lístky, z ničeho nic bude konec podzimního období a nastane zima.

Martina Havlíčková, 8. A

Podzimní dny

Podzim už před pár dny nám zaklepal na dveře a ukázal se nám v plné kráse. Letní rána už jsou za námi. Ale procházet se v barevném listí a hledat pod ním kaštiny v pichlavém obalu, to je teprve nádhera.

Podzimní procházka lesem je úžasná. Na zemi spí barevné listí, a když se podíváme nahoru, uvidíme větvičky, které nám mávají. Občas i žlutý míč se na nás podívá, i když už nezárí jako v létě. Nasbírat si oranžové, žluté, hnědé a různé jiné krásně barevné listy a udělat si z nich podzimní výzdobu, ať už doma či na zahradě, to je panečku krása.

I když prší, nemusíme být mrzutí. Stačí se zabalit do chlupaté dečky, zapálit si podzimní svíčku a číst, číst a číst. Tomuto se říká podzimní atmosféra.

Měli bychom se zamyslet nad tím, jak úžasná vlastně příroda je, a měli bychom si užívat každičký jediný den, ať už je deštivý, chladný či nádherný. To je prostě příroda. Slyšet, jak nám meluzína klepe na okno nebo slyšet uklidňující kapky deště... Prostě krása.

Kamila Šimková, 8.A

Stmívání

Když se přiblíží večer, na obloze se začínají objevovat první krvavé šrámy. Obloha začne tmavnout, rudnout a světlu docházejí síly. Slunce naposledy přehodilo pár svých paprsků přes les a ty na nedaleké louce vytvořily nádherné obrazce. Za chvíli sluníčko zapadlo nadobro a rozsvítily se pouliční lampy.

Celá krajina byla ospalá. V dálce jsem pozorovala řetězy světél, které osvětlovaly silnici. Na obloze svítil jasný měsíček. Černá obloha byla plná hvězd, které jasně zářily. Na dlouhou dobu jsem se do nich zakoukala. Připadala jsem si, jako bych je měla na dosah ruky.

Takhle jsem pozorovala z okna svého bytu celou krajinu, která na mě působila tajemně, ale přesto velmi krásně.

Sára Mühlfeitová, 9. B

POT

Letos v září slaví své první narozeniny POT, což znamená Polenská originální televize. Ta se snaží přiblížit vám, co se děje v naší škole. Jsou to tedy takové naše školní televizní noviny.

Nejdéle a nejaktivněji pracují pro POT tři deváťáci. Rozhodly jsme se položit jim několik otázek.

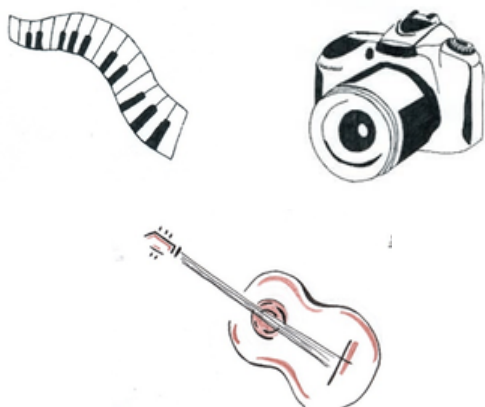

1. Proč ses rozhodl pracovat pro TN?
2. Co tě na tom baví?
3. Vyhovovala by ti tato práce?
4. Jaké máš další zájmy?

Láďa Vytlačil:

1. Pro TN jsem se rozhodl pracovat, protože jsem dříve psal a tvořil pro časopis Školní poslíček a forma televize se mi moc zalíbila.
2. Nejvíce mě baví to, že člověk může dělat něco kreativního a zároveň i zábavného a spolupracovat s lidmi, které to taky baví.
3. Mně osobně by tato práce moc nevyhovovala. Takhle neprofesionálně mě to sice baví, ale kdybych měl pracovat pro nějakou komerční nebo státní televizi, nemohl by člověk do toho vkládat kousek sebe a musel by říkat to, co mu někdo napíše do scénáře.
4. Moje zájmy jsou: volejbal, tenis, hra na violoncello a kytaru, jízda na kole nebo plavání.

Sárka Kislingerová:

1. Chtěla jsem zkusit něco nového.
2. Při natáčení je sranda a občas se můžeme omluvit z hodiny (pokud teda nemusíme vstávat v šest ráno, když se scházíme ještě před vyučováním).
3. Raději bych natáčela.
4. Fotím, natáčím, hraju na kytaru, na klavír a na ukulele.

Dan Minář:

1. Přišlo mi to jako zajímavá zkušenost.
2. Baví mě na tom, že při natáčení je spousta srandy.
3. Určitě bych se tím žít nechťel.
4. Florbal, nohejbal, hra na kytaru a bicí, čtení knih.

Ptaly se a obrázky nakreslily: Mája Marková a Verča Hrdinová

Husova knihovna

Místo, kde se cítím sama sebou.

Malé a útulné Sezimovo náměstíčko je klíčem k otevření kouzelného, tajemného a vzrušujícího světa. Knihovnou s nekonečným množstvím příběhů.

Jakmile do ní vstoupíte, pocítíte dokonalý nádech volnosti. Táhne vás to poznávat všechny příběhy, které vidíte vyskládané na poličkách, jako by byly nedotknutelné. Máte pocit, že se v těch regálech plných knih úplně ztrácíte, ale na druhou stranu schováváte. Působí jako malé útočiště malých dušiček s nekonečnou fantazií. Obrazy na stěnách vypadají jako živé postavy. Pozorují vás po očku, každický váš pohyb. Jsou tu také zelené rostlinky, které vám dávají pocit kousku divoké přírody. Je tam ticho, ani hlásek se neozývá, pouze ptactvo za okny pěje písňě radosti.

Napsáno pro ty, co se nebojí snít.

Otázky pro čtenáře z 9.B:

Tvoje nejoblíbenější kniha?

Ondra Krčál - komiks Infinity Gauntlet

Dan Minář - kniha Spád

Anežka Lexová - Jana Eyrová

Sára Mühlfeitová - kniha After, Ugly love

Proč tě čtení baví?

Ondra Krčál - Je to zajímavé a poučné.

Kde sháníš knihy? Nebo si je půjčuješ?

Dan Minář - Nakupuji je přes internet.

Kolik knih za měsíc zhruba přečteš?

Anežka Lexová - Záleží, kolik času zrovna mám. Zhruba 3 až 4 knihy.

Jaké knihy čteš?

Sára Mühlfeitová - Ráda čtu young adult a dívčí romány.

Napsala a ptala se: Holka ve hvězdách

Obrázek: Mája Marková

Kdyby byli lidé jako holubi

Už několikrát jsem přemýšlela o životě holubů. Co za celý den dělají? Jaká je náplň jejich života? Vždy, když je vidím vykračovat si to majestátně po jihlavském náměstí, říkám si, jak se asi mají, zda nehladoví. Většinou jsou ale docela baculatí, takže nepochybuji o tom, že by za celý den nenašli ani kousek rohlíku nebo housky.

Avšak jednou jsem také viděla holubí hejno. Všichni holubi pochodovali pěkně do taktu, jen jeden pokulhával za ostatními. Zaměřila jsem na něj svůj pohled. Na jedné noze mu chyběly pařátky. On kulhal, kulhal, ... ale šel, nevzdával to. Věděl, že se musí držet ostatních, jinak by se za pár dnů mohl rozloučit se životem.

Mezera mezi ním a hejnem se zvětšovala. Oni ho tady snad nechají bez pomoci? Ne, nenechají. Hejno se zastavilo a počkalo na něj. Zvolnili tempo a pak šli zase všichni společně.

To bylo na tom to nejkrásnější. Zůstali všichni pohromadě. Pomohli mu. Všichni šli spolu a nevadilo jim, že je někdo slabší. Když se snaží, pomozme mu.

Kéž by se i lidé zachovali v tomto případě jako holubi!

Anežka Lexová 9. B

Jak si zvířata vzájemně pomáhají?

Nejen lidé, ale i zvířata si dokážou vzájemně pomáhat. Někdy jsou postiženému dokonce věrnější než lidé. Uvedu zde pár dojemných případů.

Jak si pomáhají delfíni?

Delfíni žijí skupinovým způsobem života, proto je pro ně důležité umět vzájemně spolupracovat a pomáhat si.

V roce 2013 jedno stádo pomáhalo zraněné samičce, která byla svými druhy tažena k hladině a udržována, aby mohla dýchat. I přes všechny snahy však samice po půl hodině přestala reagovat a utopila se. Zbylí členové stáda ještě u ní nějakou dobu zůstali, dokud se mrtvé tělo nezačalo potápět do hlubin.

Jak je to s husami?

Husy také žijí v hejnech. Společně také spolu odlétají na podzim do teplých krajín. Pokud se při letu některá z hus zraní, slétne s ní na zem i další husa, která se zraněnou počká, dokud se neuzdraví, nebo neumře, až potom se případně zdravá husa vrací ke svému hejnu.

Husy i labutě jsou věrné. Za celý svůj život mají pouze jednoho partnera, ani po jeho smrti nevytvářejí nový pár.

*Anežka Lexová 9. B
Obr.: Vítek Matula 5. A*

Mé oblíbené zvíře – vlk

Mám rád mnoho zvířat, ale mé nejoblíbenější zvíře je vlk. Mnoha lidem se to může jevit jako zvláštní, možná až divné, že mé nejoblíbenější zvíře je divoké. Pravda je, že původně je sice vlk divoký, ale postupem času se z něj stal pes. Např. německý ovčák, československý vlčák a mnoho dalších. Takže vlk je vlastně poměrně často se vyskytujícím domácím mazlíčkem.

Na vlčích se mi líbí, že loví ve skupině. Konkrétně ve smečce. Ale občas žijí i jako samotáři, což vám hned vysvětlím. Ve smečce je vždy jen jeden „alfa samec“. Ten může mít mláďata. Ostatní členové smečky se o mláďata pomáhají starat. Když si nějaký vlk troufne na alfa samce a porazí ho, z alfy se stává samotář a vítěz převezme roli alfa vlka. Poražený vlk pak žije sám, výjimečně se stane, že ho přijme jiná smečka.

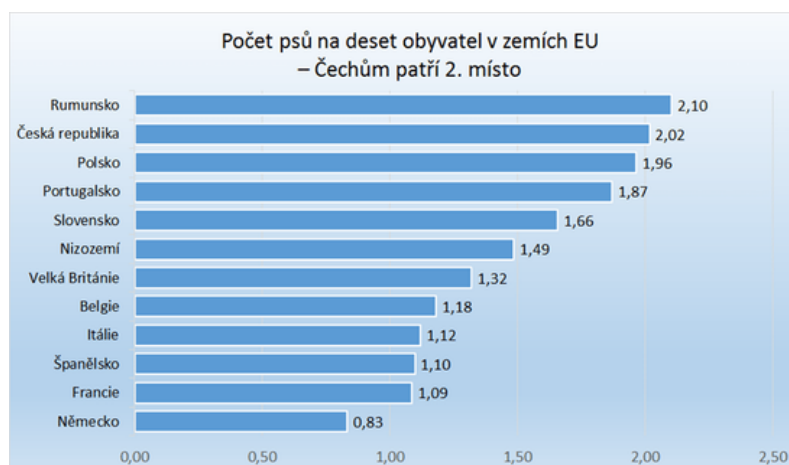
Nakonec pár zajímavostí o tomto zvířeti:

- Vlci upřednostňují větší kořist, např. jelena.
- Vlčí vytí je metoda komunikace, která je nejhlasitější v harmonii s ostatními. Vlčí vytí lze slyšet až 10 km.
- Vlčí sluch je dvacetkrát lepší než lidský.
- Vlčák může sníst až 9 kg v jednom jídle.
- Vlčák dokáže ujít až 200 km za 24 hodin.
- V severské mytologii byl nejobávanějším vlkem Fenrir. Bylo předpovězeno, že Fenrir zabije Odina.

O tom, že Češi jsou opravdu velkými milovníky psů, svědčí i statistika.

Podle portálu www.statista.com patří Čechům 2. místo v zemích Evropské unie v poměru počtu psů na počet obyvatel. Za námi zůstávají i takové země jako Velká Británie nebo Francie, kde je chov psů již po několik století tradiční záležitostí.

Zdroj: <https://www.praha8.cz/Evropske-prvenstvi-v-poctu-zvirat-na-obyvatele.html>

Zasmějte se se psy

„Haló, volám ohledně toho hlídačícího psa, co jsme od vás koupili...Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?“

Stály dvě blechy před kinem a povídaly si. Najednou běží kolem pes.

„Tak čau,“ povídá jedna. „Mně už to jede.“

„Co to vykládáte, že vás na kole honil můj pes? Můj pes na kole ani neumí jezdit!“

„Halo, je tam Společnost pro ochranu zvířat?“
„Ano, prosím.“ „Tak hned přijedte k nám. Tady sedí na stromě listonoš a strašně sprostě nadává našemu dobrmanovi!“

Žena zavolala na přepážku zákaznických služeb naší letecké společnosti a zeptala se, zda by si mohla vzít svého psa na palubu. „Jasně,“ řekl jsem, „pokud si seženete vlastní přepravní schránku.“ Dále jsem vysvětlil, že schránka musí být dostatečně velká, aby se pes mohl postavit, posadit, otočit a překulit.

Paní do telefonu zděšeně odpověděla: „Šmankote, tohle všechno toho psa do zítřka nenaučím!“

[HTTPS://HOBBIO.CZ/VTIPY-O-PSECH/](https://hobbio.cz/vtipy-o-psech/)

Co by bylo, kdyby ...

9. A - anonymně

Kdybych byla političkou

Kdybych byla političkou, samozřejmě bych většinu času v parlamentu prospala. Kdo by nechtěl být placen za spaní, že? Stačí maximálně sedět, do televize říct něco smysluplného, nebo něco úplně nelogického. Také neuškodí se hádat, abych zaujala. Málem bych zapomněla, že musím naslibovat to, co nedodržím. Ještě musím projít praxí pletení.

Kdybych byla kočka

Kdybych byla kočka, měla bych se skvěle. V létě bych ležela na sluníčku a vyhřívala si kožich, v zimě na seně v klubíčku. Dostávala bych od paničky granule, kapsičky nebo nějakou tu kost z kuřátka, co měla panička k obědu. Abych se moc nenudila, skočila bych si k sousedům do stodoly pro myš, která jim tam prohledávala pytle s obilím. Mohla bych běžet úplně kamkoli. Tomu říkám svoboda, panečku.

Motocross

Přál bych si jet závody na motorce - mistrovství ČR - a dostat se na bednu. Nejlepší by bylo vyhrát a doufám, že se mi to jednou povede. Je to můj sen z několika snů. Další je třeba vyhrát nějaký závod na kole. Ale úplně největší sen je jezdit na kole a na motorce tak dobře, abych se tím uživil a měl to jako svoji práci.

Kdybych měla super schopnosti

Kdybych měla super schopnosti, mohla bych dělat skoro všechno. Mohla bych být neviditelná, kdykoliv bych chtěla. Mohla bych být třeba jako Spider-Man a pomáhat lidem. Udělala bych si svůj vlastní převlek, aby nikdo nevěděl, kdo jsem. Měla bych takovou sílu, že bych dokázala zvednout auto jednou rukou. Dostala bych se za jednu sekundu na druhou stranu světa. Sestavila bych si křídla a mohla bych létat jako pták. Lidi by si mě fotili a natáčeli a dávali to na internet. Byla bych v televizi i v novinách. Měla bych obyčejný, ale přitom neobyčejný život.

Ale má to také své nevýhody. Někteří lidé by mi tak záviděli, že by se mi snažili ublížit nebo mě odhalit. Všechno musí mít své pro a proti, ale mít třeba aspoň jednu super schopnost by mi vůbec nevadilo.

Chtěl bych být úspěšný

Chtěl bych být úspěšný v něčem, co mě baví, třeba ve sportu, v uměleckém světě anebo v podnikání a byznysu.

Být úspěšný má spoustu výhod. Jste slavní, což znamená, že jste vidět v televizi a i v reklamách. Když jste vidět, máte peníze a v dnešní době znamenají peníze hodně. No a zároveň, když máte peníze, můžete mít vliv. Jako úspěšní pomůžete i svým dětem, zařídíte jim skvělou budoucnost tím, že máte peníze a vliv, a můžete pomoci i dětem, které se nemají moc dobře, a nemusí to být jen děti. Pomoc potřebují i zvířata, lidé v zemích, kde se válčí, a spousta dalších. Ale i přesto je nejdůležitější rodina. Když jste úspěšní, můžete jim zařídit skvělý život. A proto bych chtěl být úspěšný.

Chtěla bych být neviditelná?

No, nevím. Kdybych musela být neviditelná pořád a vlastně bych ani neměla tělo, těžko říct, jestli bych opravdu chtěla být neviditelná. Jaké to má vlastně výhody? Pár jich tu opravdu je. Když vás něco naštvě, chcete být sami, můžete si sednout a absolutně ignorovat ostatní lidi. Vlastně se ani nemusíte bát chodit sám v noci. Ale spíš se zaměříme na nevýhody. Pokud se posypete moukou, možná vás ostatní lidé zahlídnou, ale jinak vás vlastně nikdo vidět nebude a vy nebudete tušit, jak vypadáte.

Takže má odpověď je, že pokud bych měla plášť z Harryho Pottera nebo nějaké tlačítko, byla bych ráda, ale pokud bych musela být neviditelná pořád, tak to rozhodně ne.

Kdybych byl gangster

Tak bych byl silný, nikdo by na mě nevztáhl ruku, protože bych měl kolem sebe bandu svých ochránců – asi 50 a půl. Proč půl? Protože trpí růstovou vadou. Jsou ozbrojení, jdou se mnou všude, dokonce i na záchod. Jo, i tam. A dokonce, i když spím, tak mě hlídají, ale mění si směny, aby se ostatní vyspali.

Mám velkou černou dodávku, a když se nudím, lákám lidi a děti do auta na bonbóny. Jako správný gangster mám 20 holek, hmm...možná i víc. Pár černých, pár bílých, pár Vietnamek. Jako správný boháč mám 2 letadla, 4 lodě a asi 50 aut, 5 helikoptér a 5 domů a pláž s pěkným výhledem.

Dan Havlíček 8. A

Kdybych byla hvězdou na nebi

Kdybych byla hvězdou na širém nočním nebi, ukazovala bych ztraceným duším jejich cíl. Byla bych poslední nadějí pro ty, co už nechtějí žít. Svítala bych na cestu potulným tulákům, co marně hledají svůj cíl. Zářila bych pro dětské a nevinné úsměvy. Tvořila nekonečná souhvězdí pro beznadějně zamilované romantiky. Byla bych další inspirací pro nadějně básníky. Střežila bych lidské životy, co se nebojí snít. Nebo byla tou, která plní i ta nejtajnější lidská přání. Byla bych světelnou radostí. Hvězdou.

Holka ve hvězdách

Do you speak English? aneb Nový angličtinář v naší škole

Jak se Vám líbí na naší škole?

Líbí se mi tady. Jsem tady teprve 2 měsíce, ale zatím je všechno v pořádku.

Učil jste ještě na nějaké jiné škole?

Ano, učil jsem v Plzni na základní škole na druhém stupni.

Odkud pocházíte?

Pocházím z Jihlavy, kde i bydlím, takže dojíždím.

Které předměty učíte?

Jenom angličtinu.

Kolik Vám je let?

27.

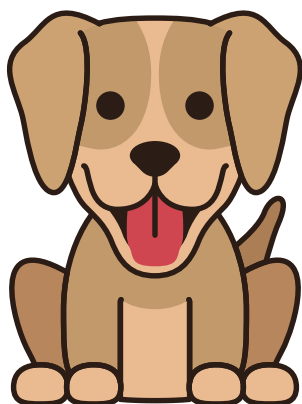
Máte nějakého domácího mazlíčka?

Ano, mám kočku, která se jmenuje Scarlett.

Barbora Stražilová a Lucie Minářová, 8. B

PODZIM nemusí být jen spadané listí, krásně zbarvené listí nebo pouštění draka.

Pepík byl s kamarády venku a něco se mu nezdálo.

Otočil se tedy a volá: „Ten pes je tu zase!“

David, jeho kamarád, se lekl, a tak si klekl.

Zdeněk všem poradil, ať se klidí, a tak začali utíkat.

I Pepík běžel, přestože měl naražené koleno, protože se bál o svůj vepřový řízek v batohu.

Mezitím co všichni běželi, nevšimli si zdi, narazili do ní a pes jim řízek snědl.

Adam Kerepecký, 8. C

Právě začal zápas ve florbale, kde se utkala Polná s Brnem.

Olda dlouhou hrál velice dobře a Polná převládala Brňáky v prvním kole.

Druhý zápas byl o hodinu později, Polná prohrávala 3:6, a tak byl Olda velmi nervózní.

Zanedlouho bylo střídání a Olda vběhl do hřiště, kde brzy skóroval.

I když dal gól, nestačilo to, a tak přidal ještě další.

My ostatní jsme hlasitě fandili a Polná nakonec Brno porazila.

Ondřej Loub, 8. C

Právě probíhal zápas v MMA.

Ota zuřil, protože zápasník si zlomil nohu.

Den byl zkažený, zápas se nekonal, vstupné se vracelo.

Zanedlouho se zápasníci měli utkat znovu.

I když bylo těžké sehnat lístky, podařilo se mi to.

Můj kamarád Ota však vstupenky nesehnal.

Matěj Neubauer, 8. C

Při cestě do školy mám pocit, že mi něco chybí.

Okamžitě jdu tedy zpátky.

Doma se pro jistotu podívám i pod stůl.

Zahlédnu sešit.

Ihned ho strčím do aktovky a celou cestu do školy běžím.

Musím to stihnout!

Goomaral Khishigbayar, 8. C

Zase můžete soutěžit

Připravili jsme pro vás několik několik soutěžních úkolů. Některé jsou jednoduché, jiné trochu těžší. Kterýkoli úkol stačí čitelně podepsat přidat třídu a odevzdat třídnímu učiteli (ZŠ Komenského) nebo do školní knihovny (ZŠ Poděbradova).

Tady už jsou výherci z červnového čísla:

1. stupeň

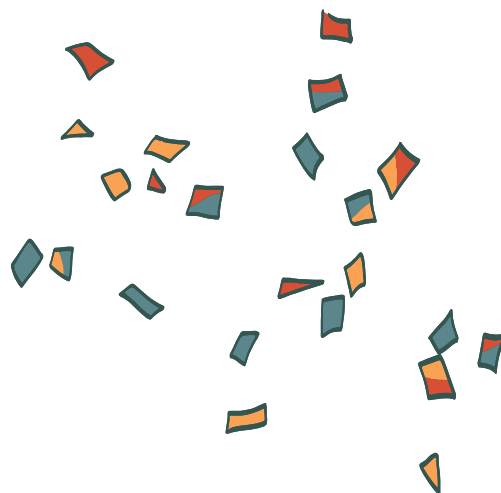
Markéta Řeháková 4. B
Aneta Matějčková 2. A
Rozálie Klimentová 4. A
Jan Došek 4. C
Anna Jarošová 4. A
Dominik Havlíček 3. B
Daniel Havlíček 4. C
Samanta Stará 2. A

2. stupeň

Lili Jozlová 6. A
Markéta Jarošová 9. C

BLAHOPŘEJEME!

Výhru přineseme.

Test

1. Který svátek slavíme 28. září?

- a) Den boje za svobodu a demokracii
- b) Den české státnosti (svátek sv. Václava)
- c) Mezinárodní den otců

2. Jakým datem letos končí letní čas?

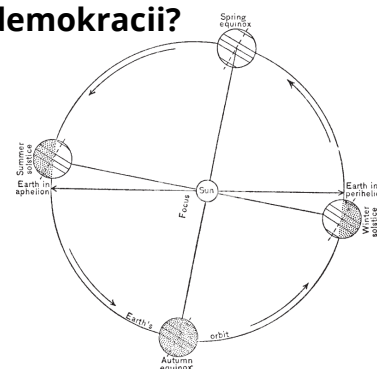
- a) 29. říjnem
- b) 13. listopadem
- c) 30. říjnem

3. Jaké datum nám připomíná Den boje za svobodu a demokracii?

- a) 21. října
- b) 17. listopadu
- c) 3. září

4. Kdy je podzimní rovnodennost?

- a) 21. září
- b) 23. září
- c) 20. září

5. Mezinárodní den zvířat je:

- a) 30. září
- b) 7. listopadu
- c) 4. října

6. 1. listopadu je:

- a) svátek Všech svatých
- b) svátek sv. Ondřeje
- c) svátek sv. Petra

7. Který státní svátek slavíme 28. října?

- a) Den vzniku samostatného Československa
- b) Den české státnosti (svátek sv. Václava)
- c) Den matek

8. Jaký významný den je 2. listopadu?

- a) Památka zesnulých
- b) Den vstupu do NATO
- c) Den upálení mistra Jana Husa

9. Kdo má svátek 11. listopadu?

- a) sv. Václav
- b) sv. Karel
- c) sv. Martin

10. Jaký mezinárodní den je 1. října?

- a) Mezinárodní den mužů
- b) Mezinárodní den dětí
- c) Mezinárodní den seniorů

11. Co je 26. – 27. října 2022?

- a) Mezinárodní dny zavřené školy
- b) podzimní prázdniny
- c) Mezinárodní dny policie

12. Jaký památný den je 8. října?

- a) památný den sokolstva
- b) památný den ZUŠ
- c) památný den klobouků

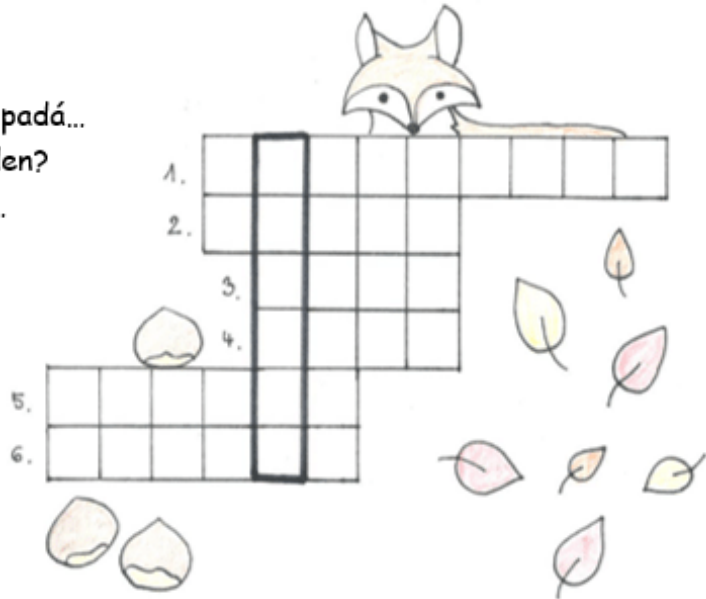
Markéta Lexová, 7. C

POZOR!
Tento test není tak úplně jednoduchý! Proto jsme se rozhodli, že vypíšeme zvláštní odměnu pro dva vylosované vítěze. Podmínkou je, že všechny otázky budou správně zodpovězeny. Důležité je, abyste nedávali svoje odpovědi opisovat, protože čím méně bude správných odpovědí, tím větší šanci máte na výhru. A výhrou pro vítěze je **POUKÁZKA NA PIZZU** v pizzerii **U Hilsnera**.

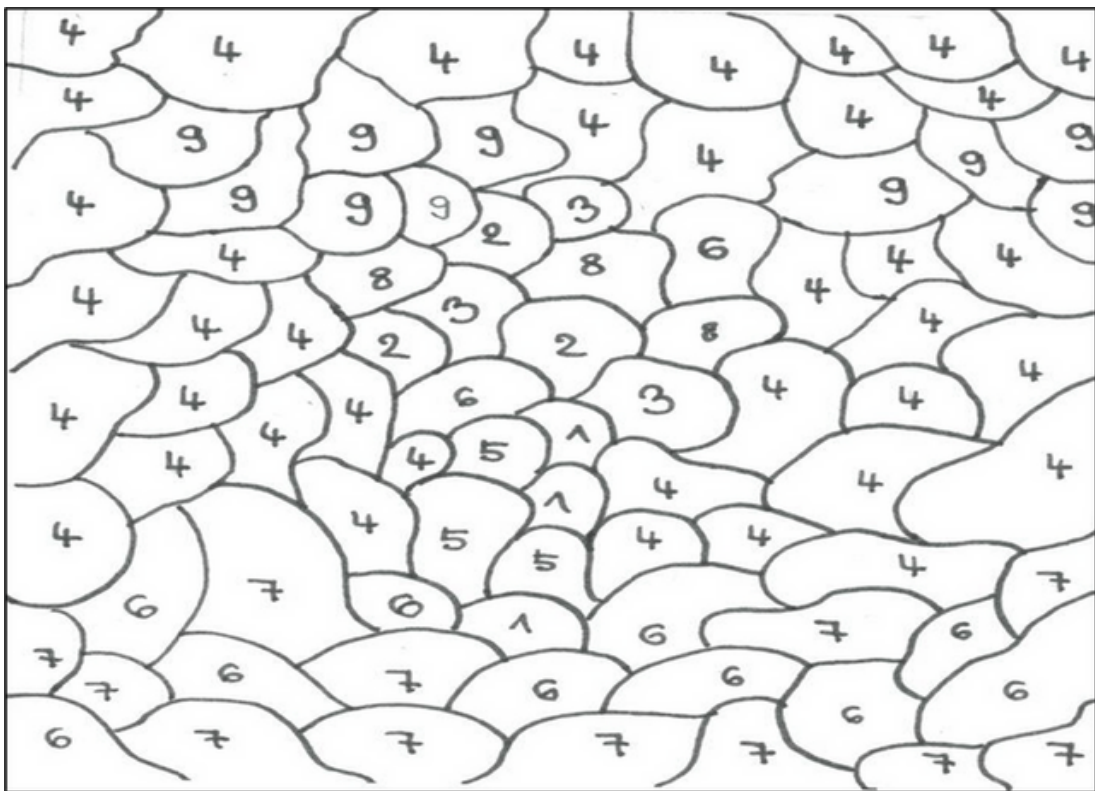

Luštění

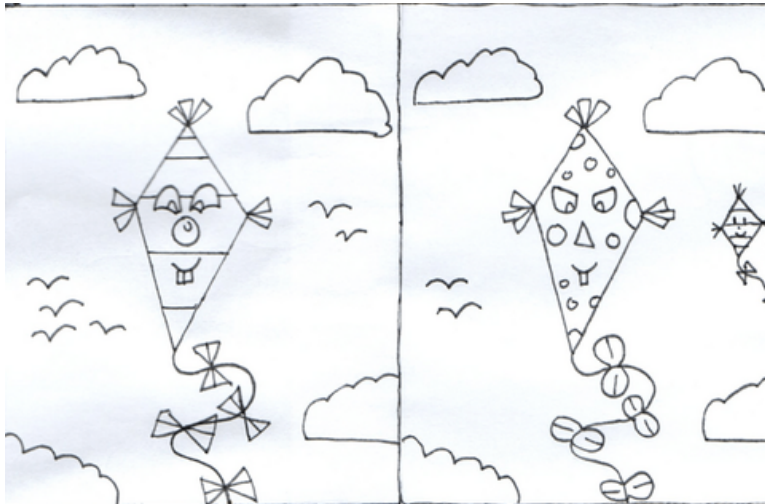
1. Co dělají listy na podzim?
2. Co sbíráme po lese?
3. Nejčastěji na podzim z oblohy padá...
4. V jakém měsíci je 1. podzimní den?
5. Po obloze létají pestré barevné...
6. Jak se řekne podzim anglicky?

Skrytý obrázek

Najdi 7 rozdílů

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Skrytý obrázek

- 1 - modrá
- 2 - hnědá
- 3 - žlutá
- 4 - oranžová
- 5 - zelená
- 6 - červená
- 7 - černá
- bez čísla - bílá

Podzimní básnění 7. A

Podzim

Dny už se opět krátí
a rána jsou zas chladná.
Kéž léto se k nám vrátí
a zima není žádná.

Po páté už soumrak padne,
ráno tma nás vzbudí,
dny dost dlouho budou chladné,
ta myšlenka studí.

V neděli se o hodinu
posouvá čas zpátky,
to zas budou pro většinu
obyvatel zmatky.

Vyžeň chmury ze své mysli,
procházej se přírodou,
vnímej podzim všemi smysly,
to udrží tě nad vodou.

Jan Matula, 7. A

Podzim

Podzim už se blíží,
oči se mi klíží.
Na nebi se honí mraky,
malé děti pouští draky.

Listí padá ze stromů,
„Děti, honem pojedte domů!“
V polích ořou brambory,
pojedeme na hory.

Až napadne první sníh,
budem jezdit na saních.
Blíží se nám Vánoce,
sejdeme se po roce.

Jana Buršíková, 7. A

Podzim

Létá listí mezi stromy,
poletuje mezi domy.
Stromy spolu závodí,
kdo je nejdál odhodí.
Tenké, tlusté, kulaté,
cesty jsou už zaváté.

Matěj Vomela, 7. A

Klidný podzim

Podzim bývá barevný jako duha, ale je zde i jeho klidná, tmavá stránka. Když na podzim procházíte ztichlým lesem, uslyšíte jen, jak se ptáčky handrkují o zbylý kousek jablíčka, jak říčka, která utíká lesem, občas nějakou vlnkou pohladí oblázky, jak větřík objímá stromky a ty se z toho tetelí radostí. Sluníčko už se chystá k odpočinku po namáhavém létě a chodí spát dřív, zato měsíček se těší, že nám bude dělat společnost už kolem páté, až půjdeme domů. Stromečky se převléknou do barevného kabátku z listí a budou zlobit zahrádkáře s prací. Jablíčka se červenají a švestky modrají jako borůvky.

A když se zrovna mráčkům zasteskne po klidném létě, proberečí třeba celé dny. Holky i kluci začnou nosit mikiny i bundy a bude rozhodně chladněji. Vlačovkám i jiříčkám bude velká zima a raději se přestěhují do teplých krajín na menší dovolenou. Na podzim navštívíme lidi, kteří tady už s námi nejsou.

Podzim je nádherné roční období a měli bychom si ho užít!

Eliška Dvořáková, 8. A

Trick or Treat. Be so sweet. Give me something good to eat!

Halloween se slaví 31. října. Toto datum souvisí s křesťanským svátkem Všech svatých a právě z jeho oslav se pravděpodobně v Irsku vyvinul (jeho název je zkráceninou anglického All Hallows Eve neboli předvečer Všech svatých). Vznik tohoto svátku má kořeny v prastaré tradici dávných Keltů, kteří se loučili s letem a slavili příchod nového roku přesně tento den. Noc, která lámala říjen a listopad nesla název Samhain podle keltského boha Samhaina, který byl podle víry starých Keltů pánem mrtvých.

V noci Samhain probíhaly oslavy, všude hořely ohně, lidé si na sebe oblékali masky a převleky, aby se chránili proti zlým duchům. Ohně měly duším zemřelých svítit na cestu do světa. Za úsvitu bůh mrtvých duše zemřelých odvedl zpět do říše duchů.

Dnes oslavy probíhají většinou v rámci rodiny, mezi přáteli nebo sousedy. Děti si oblékají strašidelné kostýmy a chodí koledovat po okolí. Každý navštívený je koledníky vyzván k vydání sladké odměny (treat). Pokud koledníci nejsou obdarováni, sešlou na dům „kletbu“ (trick), ale jde jen o zábavu, žádné škody děti obyčejně nedělají, nanejvýše dávají pastu na kliku nebo s ní pomalují auto před domem.

U nás jsou však mezi lidmi stále populární **Dušičky**.

Každý rok v tuto dobu vyrazí na české hřbitovy statisíce lidí, aby zapálili svíčku na hrobě a umístili smuteční dekorace. Letos připadá Památka zesnulých na 2. listopadu.

Dávné zvyky:

- V domácnostech se přes noc nechávalo jídlo pro mrtvé nebo se pokrmy vhadzovaly do ohně.
- Lidé uklízeli ostré předměty z obavy, že by se mohly duše zemřelých pořezat.
- Říkalo se, že déšť o Dušičkách jsou slzy zemřelých, oplakávajících své hříchy.
- Domy se v noci hodně vytápěly, aby bylo duším teplo.

Svátky podobné našim Dušičkám mají i jinde na světě. Snad nejznámější je svátek El Día de los Muertos v Mexiku. Součástí těchto oslav jsou hostiny, průvody i večírky. Zajímavou podívanou je také čínský svátek Qingming. Ten se jako jeden z mála podobných svátků slaví v dubnu. Při této příležitosti se tančí i zpívá a stejně jako v Mexiku lidé připravují pokrmy pro duše zemřelých.

Takhle to vypadá v dnešní době. Všichni mají strach, aby něco špatného nesnědli. Ale ten pravopis je moc nezajímá.

Redakční rada:

Anežka Lexová, 9. B
Veronika Hrdinová, 9. B
Aneta Matějčková, 9. B
Mája Marková, 9. B
Lucka Minářová, 8. B
Bára Stražilová, 8. B
Anna Janderková, 8. B
Rostík Kourek, 8. A
Markéta Lexová, 7. C
Lenka Matulová, 7. C
Vítek Matula, 5. A

Obrázek na titulní straně:

Lenka Matulová

Obrázek na poslední straně:

<https://www.funny.sk/zabavny-obrazok/107615/halloween-dnes.htm>

Vydáno v ZŠ Polná
30. října 2022
Jazyková kontrola:
J. Kalábková, Zd. Bužgová

Na shledanou o Vánocích s vánočním losováním!